

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΩΣΕΩΣ)

ΜΗΝΥΣΗ

ΤΟΥ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

κατοίκου Αθηνών, Λεωφόρος. Α. Συγγρού 5
Α.Δ.Τ. ΑΜ 217 848, Α.Φ.Μ. 025731243,
Τηλ. 6930 362 262, 210 56 96 014

ΚΑΤΑ ΤΗΣ

ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑΣ

Δικαστή, Πρωτοδικη,
κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης,
οδός Έβανς 1,

Μηνύω την Δικαστή -Πρωτοδικη- κα **ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗ**, διότι κατά την άσκηση των καθηκόντων της και συγκεκριμένα στις 21/9/2016 κατά την εκδίκαση της ανακοπής του κου Χατζηγεωργίου Γεωργίου κατά της διαταγής πληρωμής με αριθμό 1563/2013, (σχετικό 1α), και κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής στις 16/12/2016, (σχετικό 1β), αφ ενός μεν, παρέλειψε στοιχεία που υπήρχαν στην δικογραφία, δεν αξιολόγησε σωστά ορισμένα εκ των υπολοίπων, αφ εταίρου δε, από τα στοιχεία που υπήρχαν στην δικογραφία, είχε πλέον γνώση ότι τελείται διαρκές κακούργημα σε βάρος όχι μόνο του

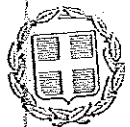
[1]

ΣΕΙΡΑ Α

5139064

ΣΕΙΡΑ Α

2524854

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΠΑΡΑΒΟΛΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ

€ 30 €

ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΥΡΩ

ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΕ ΑΠΟ *Παναγιώτη Θεοδωρίδη*

ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΡΙΑ
ΤΗΝ 21-9-2016
Ο ΠΡΩΤΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

α/α

αφρονίδα - υπογραφή

συγκεκριμένου δανειολήπτη, αλλά και ολοκλήρου του ελληνικού λαού και παρά ταύτα δεν έπραξε αυτό που ορίζει το άρθρο 232 του Ποινικού Κώδικα. Με αυτήν της την ενέργεια, συγκαλύπτει την συνεχιζόμενη εφαρμογή του κακούργηματος και καθίσταται άμεσος συνεργός των ηθικών και φυσικών αυτουργών αυτού.

Εις την συγκεκριμένη δικογραφία είχε κατατεθεί πραγματογνωμοσύνη-τεχνική έκθεση μου, «σχετικό 1γ», εις την οποίαν ανέφερα δύο (2) λόγους ακυρώσεως της διαταγής πληρωμής, λόγοι που στηρίζονται σε συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία είναι δημόσια έγγραφα και Φ.Ε.Κ..

Συγκεκριμένα, ο ένας λόγος είναι ότι η τράπεζα είχε εξοφληθεί από ένα τρίτο πρόσωπο για το σύνολο των κόκκινων δάνειων της -το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, (Τ.Χ.Σ.)- άρα και για το δάνειο του ανωτέρω αναφερόμενου δανειολήπτη που άσκησε την ανακοπή και επομένως δεν δικαιούται να ζητεί η τράπεζα να εισπράξει για δεύτερη φορά η ίδια το εν λόγω δάνειο. Αυτός που δικαιούται να ζητήσει την εισπράξη του δανείου από τους δανειολήπτες, είναι αυτός που το εξόφλησε στην τράπεζα, δηλαδή το Τ.Χ.Σ..

Ο άλλος λόγος είναι, ότι υπεύθυνος της οικονομικής αδυναμίας του ανωτέρω αναφερόμενου δανειολήπτη και όλων των Ελλήνων πολιτών, είναι και η ίδια η Εθνική Τράπεζα Της Ελλάδος, επειδή σε συνεργασία με τις υπόλοιπες τράπεζες και τους διαχειριστές της εξουσίας, έθεσαν σε εφαρμογή την μεγαλύτερη οικονομική απάτη στην παγκόσμια ιστορία, με σκοπό να φορτώσουν με ένα τεράστιο ψεύτικο χρέος τους δανειολήπτες και ολόκληρο τον ελληνικό λαό, ώστε μη δυνάμενοι όλοι μας να αποπληρώσουμε αυτό το ψεύτικο χρέος, να μας αρπάξουν τόσο την κρατική περιουσία -της οποίας όλοι μας εξ' αδιαιρέτου είμαστε ιδιοκτήτες- όσο και την ιδιωτική μας περιουσία, δηλαδή τα ακίνητα μας.

Το ψεύτικο χρέος θα ήταν τόσο μεγάλο, που θα ήταν αδύνατον να εξοφληθεί και δι' αυτόν τον λόγο, μη δυνάμενοι οι δανειολήπτες και πολίτες της χώρας να το πληρώσουν, θα αναγκάζοντουσαν να μεταβιβάσουν τα ακίνητά τους δια συμβολαίων ή να τους τα υφαρπάξουν με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς!

{* Επεξήγηση: Τα μεν ακίνητα των δανειοληπτών προβλεπόταν να περιέλθουν στην κυριότητα των τραπεζών και τα δε ακίνητα των υπολοίπων πολιτών [των μη δανειοληπτών] να περιέλθουν στην κυριότητα του κράτους, μέσω της εφορίας, προς εξόφληση του προαναφερθέντος χρέους.}

νομιμοποιούνται οι τράπεζες να απαιτούν την -επιπλέον & για δεύτερη φορά- εξόφληση των εν λόγω δανείων].

Αφ' ετέρου δε, οι ίδιες οι τράπεζες είναι αυτές οι οποίες οδήγησαν τον κάθε δανειολήπτη [Έλληνα πολίτη] σε οικονομική αδυναμία, λόγω της κρίσεως που προκλήθηκε, συνεπεία της οικονομικής αυτής απάτης την οποία έστησαν -μαζί με τους διαχειριστές της εξουσίας, οι οποίοι νέμονται το κράτος μας- εις βάρος του καθ' ενός μας και εις βάρος όλων μας, ημών των Ελλήνων πολιτών!

Κατόπιν τούτου έχουν παραβεί τα άρθρα 178, 200 και 288 του Αστικού Κώδικα για την καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη, καθώς και την απόφαση του Αρείου Πάγου 1472/2004.

Με τα ανωτέρω αδιάσειστα στοιχεία, το σκεπτικό της αποφάσεως που εξέδωσε η δικαστής κα Μ. Δαμιανάκη ήταν:

«Οι ερευνώμενοι, ωστόσο, ισχυρισμοί είναι στο σύνολο τους απορριπτέοι ως νόμοι αβάσιμοι, καθώς η αναφερόμενη ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, μεταξύ των οποίων και η καθ' ής, στοχεύει στην διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της κεφαλαιακής επαρκείας των πιστωτικών ιδρυμάτων προς αποτροπή άτακτης χρεωκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και όχι στην απαλλαγή των οφειλετών από τα αναληφθέντα δάνεια και τις συναφείς δανειακές υποχρεώσεις και συνακόλουθα διατηρείται ακέραια η ευθύνη έναντι των τραπεζών».

Συγκεκριμένα κατά το ισχύον νομοθετικό καθεστώς στους σκοπούς του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας εντάσσονται η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης στα πιστωτικά ιδρύματα, η παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτών διασφαλίζοντας την επιχειρησιακή τους αυτονομία και η διευκόλυνση διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων, χωρίς να γίνεται αναφορά στην απαλλαγή των υπερήμερων οφειλετών από τις δανειακές τους υποχρεώσεις. ....»

Το ανωτέρω αναφερόμενο σκεπτικό της Δικαστού κας Μ. Δαμιανάκη είναι ο ορισμός της αοριστίας και αυταπόδεικτα φανερώνει ότι δεν έχει λάβει υπ όψιν όλα τα στοιχεία που υπάρχουν στην δικογραφία, και, ή έχει άγνοια ορισμένων θεμάτων και νοημάτων στα αναφερόμενα στοιχεία ή προσπαθεί εν γνώση της να μας πείσει ότι το νόημα συγκεκριμένων λέξεων είναι διαφορετικό από αυτό που όλοι μας γνωρίζουμε, κάνοντας με αυτόν τον τρόπο το άσπρο μαύρο.

Συγκεκριμένα:

α) δεν αναφέρεται καθόλου στα 183 δισ. ευρώ που έλαβαν ως δάνεια οι τράπεζες από το ελληνικό δημόσιο -και ανάμεσα σε αυτές και η καθ' ής- με τον όρο στη σύμβαση των δανείων αυτών ότι, αν δεν επιστρέψουν οι τράπεζες

πίσω στο ελληνικό δημόσιο τα δάνεια αυτά, τότε τα ποσά των δανείων θα μπουν στο δημόσιο χρέος να τα πληρώσει ο κόσμος με φόρους και μάλιστα ότι τα ποσά που θα επιβαρυνθούν οι πολίτες-δανειολήπτες θα αυξάνονται κατά 12% κάθε χρόνο.

Και μόνο αυτός ο λόγος είναι αρκετός για την ακύρωση της διαταγής πληρωμής επειδή με αυτή την ενέργεια οι τράπεζες έχουν παραβιάσει την απόφαση του Αρείου Πάγου ΑΠ 1472/2004 και τα άρθρα 178 και 200 του Αστικού Κώδικα.

Διότι ο όρος σε δάνειο ... «πάρε εσύ τα λεφτά και θα τα πληρώσει άλλος» είναι ο ορισμός της απάτης.

Οι τράπεζες ως δανειολήπτες, δανείστηκαν με τον όρο αυτόν από το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή εμάς τους πολίτες ως δανειστές το ποσό των 183 δισ. ευρώ. . Εμείς ήμαστε το δημόσιο και όχι οι διαχειριστές της εξουσίας, πολιτικοί, υπουργοί κλπ..

Αν ο όρος αυτός έμπαινε στην δική μας δανειακή σύμβαση με την τράπεζα, όπου αυτή είναι δανειστής και εμείς δανειολήπτες, θα ήταν .... «σε περίπτωση που δεν επιστρέψει το δάνειο ο δανειολήπτης, τότε αυτό θα το πληρώσουν τα μέλη του Δ.Σ. της τραπεζής».

Φυσικά στην ερώτηση, αν η τράπεζα ως δανειστής δέχεται να βάλει αυτόν τον όρο στις δανειακές μας συμβάσεις που εμείς είμαστε δανειολήπτες και αυτοί δανειστές, η απάντηση είναι η ακριβώς ίδια με αυτήν που έδωσε ο Μεταξάς στον Μουσολίνι. **«ΟΧΙ».**

Επομένως και μόνο με αυτό το στοιχείο εντός της ανακοπής είναι αρκετό για να ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής.

β) Η φράση της ...

«Οι ερευνώμενοι, ωστόσο, ισχυρισμοί είναι στο σύνολο τους απορριπτέοι ως νόμοι αβάνισμοι, καθώς η αναφερόμενη ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, μεταξύ των οποίων και η καθ' ής, στοχεύει στην διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της κεφαλαιακής επαρκείας των πιστωτικών ιδρυμάτων προς αποτροπή άτακτης χρεωκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και όχι στην απαλλαγή των οφειλετών από τα αναληφθέντα δάνεια και τις συναφείς δανειακές υποχρεώσεις και συνακόλουθα διατηρείται ακέραια η ευθύνη έναντι των τραπεζών», φανερώνει γενικότητα, αοριστία, άγνοια βασικών απλών οικονομικών όρων και πιθανόν πρόθεση και δόλο στην έκδοση αποφάσεως υπέρ της τραπεζής και εις βάρος του δανειολήπτη.

Συγκεκριμένα, χρησιμοποιεί την λέξη «ανακεφαλαιοποίηση», δίνοντας της έννοια που δεν υπάρχει σε καμιά οικονομική θεωρία και κανένα οικονομικό βιβλίο.

Εδώ παρατηρούμε προσπάθεια της κας Δικαστού να αλλάξει τα ζητούμενα με την ανακοπή και τα αναφερόμενα στην τεχνική έκθεση – πραγματογνωμοσύνη που υπάρχουν στην δικογραφία.

Αναφέρει επί λέξη στην απόφαση ότι, η ανακεφαλαιοποίηση ..... «στοχεύει στην διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της κεφαλαιακής επαρκείας των πιστωτικών ιδρυμάτων προς αποτροπή άτακτης χρεωκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και όχι στην απαλλαγή των οφειλετών από τα αναληφθέντα δάνεια και τις συναφείς δανειακές υποχρεώσεις».

Δεν ζητείται η απαλλαγή από το δάνειο, με την ανακοπή και την πραγματογνωμοσύνη.

Ζητείται να αναγνωριστεί ότι την τράπεζα είναι εξοφλημένη από το Τ.Χ.Σ. και αυτό και μόνο έχει την ενεργητική νομιμοποίηση να ζητήσει τα χρήματα του δάνειου.

Στο Τ.Χ.Σ. οφείλει το δάνειο του ο δανειολήπτης και όχι στην τράπεζα.

Εμφανής η προσπάθεια της κας Δικαστού να αλλοιώσει -να δώσει άλλη έννοια- στα στοιχεία της δικογραφίας, για να δημιουργήσει την βάση για την απόρριψη της ανακοπής.

Η ενέργεια της αυτή περικλείει δόλο και πρόθεση.

Και αυτό, φαίνεται στην ίδια την παράγραφο, όπου τα αναφερόμενα από την κα Δικαστή ότι, η ανακεφαλαιοποίηση..... στοχεύει στην διατήρηση της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, ...προς αποτροπή άτακτης χρεωκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος....., αποτελούν άμεση ομολογία συμμετοχής της στις ανωτέρω αναφερόμενες απάτες.

Και αυτό επειδή την στιγμή που η κα Δικαστής είναι γνώστης, ότι οι τράπεζες συμμετέχουν στην μεγαλύτερη απάτη όλων των εποχών παγκοσμίως, με την απόφαση της αυτή, θέλει να στηρίξει και να αποτρέψει την χρεωκοπία αυτού του συστήματος, που όλα τα μέλη του, σχεδίασαν και έθεσαν σε εφαρμογή αυτήν την απάτη εις βάρος όλων των δανειοληπτών και των υπολοίπων πολιτών της χώρας.

Με απλά λόγια, όχι μόνο δεν εφαρμόζει το άρθρο 232 του Π.Κ. ως οφείλει, αλλά στηρίζει τους τραπεζικούς απατεώνες και το σύστημα τους.

Στην επόμενη παράγραφο της αποφάσεως της αναφέρει ότι:

«Συγκεκριμένα κατά το ισχύον νομοθετικό καθεστώς στους σκοπούς του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας εντάσσονται η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης στα πιστωτικά ιδρύματα, η παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτών διασφαλίζοντας την επιχειρησιακή τους αυτονομία και η διευκόλυνση διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων, χωρίς να γίνεται αναφορά στην απαλλαγή των υπερήμερων οφειλετών από τις δανειακές τους υποχρεώσεις. ....».

Σε αυτήν την παράγραφο αναφέρει ότι οι σκοποί του Τ.Χ.Σ είναι:

- 1) η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης στα πιστωτικά ιδρύματα,
- 2) η παρακολούθηση και αξιολόγηση αυτών διασφαλίζοντας την επιχειρησιακή τους αυτονομία και
- 3) η διευκόλυνση διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Αναφέροντας επομένως ότι σκοποί του Τ.Χ.Σ είναι η παροχή κεφαλαιακής ενίσχυσης στις τράπεζες και η διευκόλυνση διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων, αποδέχεται ότι εξοφλήθηκαν τα κόκκινα δάνεια των τραπεζών από το Τ.Χ.Σ, την στιγμή που τους παρέχει κεφαλαιακή ενίσχυση, δηλαδή καλύπτει τα ποσά των κόκκινων δανείων που λείπουν από τις τράπεζες.

Κατά συνέπεια, επειδή γνωρίζει πλέον το ότι βασικός υπεύθυνος για την οικονομική αδυναμία των δανειοληπτών είναι οι τράπεζες -επειδή με απάτη και με συνεργούς τους διαχειριστές της εξουσίας, οδήγησαν τον κάθε έναν δανειολήπτη στην σημερινή οδυνηρή οικονομική κατάσταση- οι οποίες με τις πράξεις τους συνέβαλαν [και συμβάλουν ακόμα και σήμερα] στην διατήρηση και διεύρυνση αυτής της επαχθούς καταστάσεως, αλλά και στην συνεχή επιδείνωσή της, εν γνώση της έχει επιλέξει με την απόφαση που εξέδωσε να συμμετέχει στην τέλεση διαρκούς κακουργήματος, δηλαδή να γίνει συνεργός στην απάτη και να μην πράξει αυτά που ορίζει το άρθρο 232 του Π.Κ.

Επίσης παραβίασε το άρθρο 259 Π.Κ. το οποίο αναφέρει ότι:

«Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δυο ετών αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη»

Φυσικά, επειδή γνωρίζει ότι εξ αιτίας της απάτης με την οποία δημιουργείται ψεύτικο χρέος και με δικαιολογία αυτό, μεταβιβάζεται η κρατική περιουσία σε τρίτους, βλάπτει το κράτος, άρα η ίδια παραβιάζει το άρθρο 259 Π.Κ.

Επίσης παραβίασε το άρθρο 19 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, το οποίο ορίζει ότι ο υπάλληλος οφείλει να εκτελεί τα καθήκοντα του τιμίως και ευσυνειδήτως σύμφωνα με τον όρκο που έχει δώσει.

Φυσικά η ενσυνείδητη απόκριση του κακουργήματος αποτελεί παραβίαση του άρθρου 19 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα (ν.3528/2007).

Επίσης παραβίασε το άρθρο 25 του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα -με βάση τον οποίον προσλήφθηκε και εργάζονται στο δημόσιο ασκώντας λειτουργήμα-

και το οποίο άρθρο αναφέρει στην παράγραφο 1 ότι είναι προσωπικά υπεύθυνοι για την νομιμότητα των υπηρεσιακών τους ενεργειών.

Δηλαδή ότι κάνουν εις την υπηρεσία τους πρέπει να είναι νόμιμο.

Η κα Μαρία Δαμιανάκη με την απόφαση που εξέδωσε και δεν αναφέρει τα στοιχεία που ήρθαν εις γνώσιν της, φυσικά και παραβιάζει το άρθρο 25 του δημοσιούπαλληλικού κώδικα.

Επιπλέον, η εκδοθείσα από αυτήν απόφαση, βρίθεται από αοριστίες και ανακρίβειες και σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνει "ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία", όπως είναι υποχρεωμένη, σύμφωνα με τους Συνταγματικούς κανόνες δικαίου.

Επιθυμώ την ποινική δίωξη της και παρίσταμαι ως πολιτική αγωγή για το ποσό των 44 ευρώ με επιφύλαξη.

Μάρτυρα προτείνω τον Νικόλαο Ίσολάκη, κάτοικο Ηρακλείου Κρήτης, οδός Μετεώρων 6, με Α.Δ.Τ. ΑΗ 962466 και τηλέφωνο 6932.471.888.

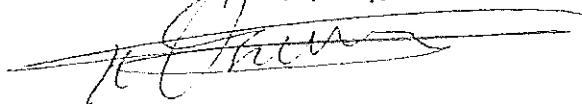
Αιτούμαι την χορήγηση αντιγράφου του παρόντος.

Προσκομίζω με την παρούσα και τα αναφερόμενα σχετικά 1 έως και 17, (εκτός του 13 που δεν αφορά την παρούσα μήυση), και την απόφαση που εξέδωσε.

Επιφυλάσσομαι να καταθέσω κατά την διάρκεια της ανακριτικής διαδικασίας επιπλέον στοιχεία, που θα έρθουν εις γνώσιν μου, καθώς και να προτείνω την εξέταση επιπλέον μαρτύρων.

Ηράκλειο 21/2/2017

Ο μηνυτής

Παναγιώτης Θεοδωρίδης

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ηράκλειο 21-2-2017
Ο Γραμματέας
